

AUGLÝSING

um breyting á reglugerð fyrir vatnsveitu Hríseyjarkauptúns,
nr. 88 18. júní 1942.

128

26. sept.

1. gr.

3. gr. reglugerðarinnar breytist þannig:

Í stað orðanna „þeim er vatn nota“ komi: sem vatni er veitt að.

2. gr.

4. gr. falli burt, og í staðinn komi ný grein, sem orðast þannig:

Fyrir verksmiðjur, frystihús, sláturhús, saltfiskverkunarhús, baðhús, þvotta-
stöðvar, hreyfivélur, iðnaðarfyrirtæki og til annarrar slíkrar notkunar, er vatnsveitu-
nefnd heimilt að ákveða vatnsskatt með samningi við hlutaðeigendur. Náist ekki
samkomulag um upphæð skattsins skal hann innheimtur með mæli. Greiðist þá af
ársnotkun 5.00 kr. fyrir hverja 100 hl. upp að 10 þúsund hl, en minna fyrir það, sem
umfram er, eftir nánara samkomulagi.

Vatnsveitan leggur til mæla, en notendur greiða hæfilega leigu eftir þá.

3. gr.

Aftan við 6. gr. komi ný málsgrein, svo hljóðandi:

Þó verði aldrei greiddur meira en hálfur vatnsskattur af þeim húsum, sem ekkert
vatn nota.

4. gr.

7. gr. breytist þannig: Í staðinn fyrir „50%“ komi: 100%.

Reglugerðarbreyting þessi staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum, nr. 15 20.
júni 1923, til þess að öðlast gildi þegar í stað og hirtist til eftirbreytni öllum þeim,
sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 26. september 1946.

Emil Jónsson.

Páll Pálmason.

AUGLÝSING

um breyting á gjaldskrá fyrir vatnsveitu Hríseyjarkauptúns,
nr. 89 18. júní 1942.

129

26. sept.

1. gr.

15. liður breytist þannig, að í stað „7.20“ komi: 10.00.

17. liður falli í burtu, og nýr liður komi, svo hljóðandi:

Fyrir afgisun og útvötnun á tómunum tunnum greiðist kr. 0.15 á tunnu.

19. liður breytist þannig, að í staðinn fyrir „kr. 15.00“ komi: kr. 30.00 og í staðinn
fyrir „kr. 10.00“ komi: kr. 20.00.

2. gr.

Nýr liður bætist í gjaldskrána, svo hljóðandi:

Fyrir vatn til þvotta á sildarplani og sildaráhöldum greiðist kr. 0.15 á tunnu.